

**Toimintakäsikirja
Kasvimuseo**

Versio 1.2

22.06.11

Sisällys

Henkilöstörakenne ja resurssit

Sijainti ja koko

Päätoimintastrategia

Tehtävät tärkeysjärjestyksessä

Kokoelmiin liittyvät toiminnot ja vastuut

Laadun määritelmä kasvimuseotyöskentelyssä

Kokoelmaan otettavan materiaalin tieteellisen tason varmistaminen

Näyttemateriaalin löydettävyys

Materiaalin käytettävyys (= lainatoiminta)

Kokoelman säilyvyys

Kokoelman käyttöaste

Näytteisiin perustuva julkaisuutuotos

Näytteiden tekninen käsittely ennen kokoelmaan vientiä

Åbo Akademin kokoelma

Muihin rutiineihin liittyviä toimintoja ja vastuita

Talous ja hankinnat

Kirjasto

Laitteet ja huollot

Tässä käsikirjassa esitellään tarkemmin sellaiset museon toimintoihin liittyvät asiat, jotka eivät ilmene Biologian laitoksen toimintakäsikirjasta

1. Henkilöstörakenne ja resurssit

Kasvimuseon on osa Biodiversiteetti- ja ympäristötieteen osastoa Turun yliopiston Biologian laitoksessa. Kasvimuseossa (kansainvälinen herbaariotunnus TUR) on laitoksen henkilöstösuunnitelman mukaan kuusi tointa (museonhoitaja, kaksi amanuenssia sekä kolme museoavustajaa). Näistä kolme (amanuenssi, kaksi museoavustajaa) on tällä hetkellä vailla vakituista hoitajaa.

Museossa on hyvät resurssit taksonomiseen tutkimukseen. Tiloissa on mm. toimiva DNA – laboratorio, kattava mikroskooppivarustus, hyvässä järjestyksessä olevat kasvavat kokoelmat sekä laaja kirjasto.

2. Sijainti ja koko

Kasvimuseon kokoelmat sijaitsevat ajanmukaisessa herbaariorakennuksessa yliopistonmäellä (”**Taxonia**”). Samaan tilaan on myös sijoitettu vuonna 2000 myös Åbo Akademin kasvi- ja sienikokoelmat (TUR-A) Turun yliopiston ja Akademin tekemän sopimuksen mukaisesti. Kansainvälisessä vertailussa Kasvimuseo sijoittuu näytemäärällään noin 73 suuremman museon joukkoon yli 3000 museon vertailussa. Museon strategia on kasvattaa kokoelmia tieteellisiä periaatteita noudattaen. Kasvunopeus on vuositasolla 1-2 %. Nopeimmin kasvavat kokoelmanosat ovat sienikokoelma ja trooppinen Amazon –putkilokasvikokoelma. Miljoonan kunnostetun näytteen raja ylitettiin vuonna 2009.

3. Päätoimintastrategia

Turun yliopiston Kasvimuseo toimii osana kansainvälistä museoverkostoa, jonka tarkoituksena on tallentaa materiaalia nykyistä ja tulevaa tutkimusta varten sekä tarjota tutkijoille tutkimusmateriaalia kansainvälisen ja kotimaisen lainatoiminnan kautta. Huolimatta nyky maailman kasvavista vaatimuksista esimerkiksi opetuksen ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen suuntaan on varsinainen museotoimi kuitenkin aina kasvimuseon päätoimintastrategia.

4. Tehtävät tärkeysjärjestyksessä

- Päätehtävänä on tallentaa kasvi-, sieni-, jäkälä, sammal- ja levämateriaalia nykyisen ja tulevan tutkimuksen käyttöön. Aineiston tulee olla tallennettuna ja järjestettynä sellaisten periaatteiden mukaisesti, että kokoelma siirtyy käyttökunnossa seuraaville tutkijasukupolville. Aineiston hankkimisella tulee taata riittävä aikajakumo; kokoelma ei saa olla staattinen.
- Museon tulee varmistaa materiaalin toimittaminen lainoina maksutta sekä kotimaisille että ulkomaisille tutkijoille joko Kasvimuseosta muualle tai muualta Kasvimuseon yhteydessä toimivien tutkijoiden käyttöön.

- Museon tulee pitää yllä taksonomista ammattitaitoa oman tutkimuksen, kansainvälisen yhteistyön ja koulutuksen kautta.
- Museon tulee opiskelijoita ja väitöskirjatutkijoita kouluttamalla varmistaa tulevien taksonomien kouluttaminen. Tämän edellytyksenä on oman alan erityisopetuksen antaminen varsinkin syventävien opintojen tasolla. On kuitenkin huomioitava, että ilman hyvin valmisteltuja perustuntomuskursseja ei myöskään löydy jatkokoulutettavia johonkin eliöryhmään innostuneita opiskelijoita.
- Museon tulee pitää yllä ja kehittää omaa kirjastoaan niin ettei eri alojen taksonomiseen kirjallisuuteen tule vuosikymmenten katkosta. Museon taksonominen kirjasto on todella laaja ja vaatii sellaista erikoisosaamista, jota mikään muu Turun yliopiston kirjastotoimen osa ei pysty hoitamaan.
- Museon tulee kehittää ja ylläpitää kokoelmiin liittyviä tietokantoja oman museotoimen, tutkijoiden ja hallinnon käyttöön.
- Museon tulee tarjota tutkijoille mahdollisuus tutkimus- ja varmennusmateriaalin taltioimiseen kokoelman osaksi. Aineiston tallennusta edellyttävät jo monet rahoittajat ja korkealaatuiset julkaisusarjat. Velvoite edellyttää resurssointia tekniseen henkilökuntaan Biologian laitoksen taholta sekä museon antamaa opastusta näytteiden riittävän laatutason varmistamiseksi.
- Museon tulee olla sidoksissa ympäröivään yhteiskuntaan oman asiantuntemuksensa piiristä. Tämä toteutuu mm. tieteen popularisoinnin, yleisöneuvonnan ja maksullisen palvelutoiminnan kautta.

5. Laadun määritelmä kasvimuseoiminnassa

Museotoimintaan ei ole olemassa valmiiksi määriteltyjä laatuksiteereitä, jotka sopisivat yhteen esimerkiksi oppiaineiden laatuksiteereiden kanssa. Yleisperiaatteena laadulle ovat:

- A)** museomateriaalin koostumus (= näytteiden tieteellinen painoarvo)
- B)** löydettävyys (= kokoelmajärjestys, tietokannat, näytteiden kunnostus)
- C)** käytettävyys (= lainatoiminta)
- D)** säilyvyys (= oikeat materiaalit, olosuhteet, ratkaisut ja tuholaistorjunta)
- E)** näytteisiin liittyvä laina- ja tutkimustoiminta (= näyteaineiston käyttöaste)
- F)** näytteisiin perustuvat omat ja muiden tutkijoiden julkaisut (= vuosituotos).

A. Kokoelmaan otettavan materiaalin tieteellisen tason varmistaminen

Kokoelmiin tulevan materiaalin tulee olla museon tieteellisen henkilökunnan arvioinnin läpikäynyttä. Näin estetään turhan työn tekeminen vähentyneiden resurssien ja kallistuneiden materiaalien maailmassa. Osa materiaalista tulee olla kerättyinä tieteelliseen harkintaan perustuen (perusteena esimerkiksi harvinaisuus, taksonominen epäselvyys, marginaalinen esiintyminen,

varmennenäyte jne.) ja osan perusteena tulee olla mahdollisimman avoin visio tulevaisuuden tutkimuskysymyksistä (= mennyttä aikaa ei voi enää kerätä).

B. Näytemateriaalin löydettävyys

Museon kokoelmajärjestyksen päävastuu on museonhoitajalla. Tähän liittyy mm. indeksointi, sijoitteluratkaisut ja tietokannat. Molempiin amanuenssuureihin kuuluu vastuu jonkin tai joidenkin osakokoelmien kokoelmajärjestyksestä. Tekninen henkilökunta avustaa käytännön sijoittelussa tieteellisen henkilökunnan ohjeiden mukaan.

Museon näytemateriaali jakaantuu seuraaviin osakokoelmiin: putkilokasvit, jäkälät, Vainion jäkäläkokoelma (TUR-V), Hakulisen jäkäläkokoelma, jäkälöitymättömät sienet, sammaleet, levät, isäntäkasvin tai alustan mukainen kokoelma. Useimmissa osakokoelmissa on samaan taksonomiseen järjestykseen sijoitettuna sekä Kasvimuseon (TUR) että Åbo Akademin (TUR-A) materiaalia. Jälkimmäinen on useimmiten erikseen luetteloitu ja siten koostettavissa omaksi kokonaisuudekseen. TUR-A:n sienikokoelma kasvaa edelleen ja se luetteloituu tulevaisuudessa. Kokoelman osissa on oma, erillinen näytenumerointinsa mikä mahdollistaa kokonaisnäyttemäärän kasvun seurannan.

Putkilokasvit on jaettu fennoskandiseen kokoelmanosaan (Herbarium Fennoscandicum) sekä muuhun maailmaan Herbarium Generaleen. Molemmissa kokoelmissa on systemaattinen järjestys sekä sen sisällä maakunta, maa tai maanosan mukainen järjestys. Åbo Akademin kasvukokoelma (TUR-A) noudattaa Akademin omaa järjestystä, mutta näytteiden kunnostamisen ja tiedostoinnin myötä järjestys mukautetaan museon omaan systeemiin. Amazon –työryhmän trooppiset kokoelmat noudattavat vielä käytännön tutkimustarpeesta johtuen paljolti työryhmän omaa, systemaattista järjestystä.

Sammalkokoelmat on jaettu lehti- ja maksasammaliin ja ne noudattavat aakkosellista suku- ja lajijärjystä. Myös leväkokoelmat, jäkäläkokoelmat ja Hakulisen erilliskokoelma noudattavat aakkosellista sukujaottelua yllä mainitulla alajaottelulla.

Sienikokoelmat on jaettu kotelosieniin, helttasieniin, nokisieniin, ruostesieniin, kääväkkäisiin, kupusieniin, vaillinaissieniin jne. Isäntäkasvin mukainen kokoelma on sijoitettu aakkostettuna sienikokoelman perään. Järjestys on aakkosellinen suku- ja lajijärjestys kuten esimerkiksi sammalkokoelmissa.

Vainion jäkäläkokoelma on järjestetty juoksevan kansio- ja näytenumeroinnin mukaan. Kokoelma on kortistoitu ja sen tyyppinäyteosioista on olemassa oma, erillinen julkaisunsa. Tuo julkaisu on vuonna 2011 skannattu ja muutettu excel-taulukoksi; lopullisena tarkoituksena on sen vapaa internet –käyttö. Kokoelman digitointi on aloitettu 2010. Jokainen tyyppinäyte skannataan ja kerroskuvataan (detaljikuva). Lisäksi sekä nykyinen että alkuperäinen etiketti skannataan, samoin kuin kaikki määrittys- ym. laput. Tavoitteena on vuoden 2011 aikana saada Kasvimuseon kokoelmat Global Plant Initiative –hankkeeseen mukaan, jonka rahoittajana on vielä seuraavat kolme vuotta Andrew Mellon –säätiö.

Näytteiden löydettävyys on varmistettu paitsi yllä kuvatulla systemaattisella ja maantieteellisellä ryhmityksellä myös koko herbaarion (pois lukien Vainion ja Hakulisen erilliskokoelmat) kattavalla aakkosellisella sukuhakemistolla. Suku löytyy nopeasti koko herbaarion käsittävän hyllynumeroinnin ansiosta.

Tiedostointia on tehty vain putkilokasvikokoelmassa, tilapäistyövoimalla, johtuen resurssipulasta. Akademin kasvikokoelmien kunnostus ja tiedostointi hoituu erillisen, Åbo Akademin resurssioiman projektin myötä. Tällä hetkellä tiedostoissa on yli 100 000 näytteen tarkat tiedot nykyaikaisine paikkatietoineen.

Vain kunnostetut näytteet ovat täysipainoisesti käytettävissä. Näin ollen, ilman huomattavaa teknistä työpanosta museo ei käytännössä voi toimia.

C. Materiaalin käytettävyys (=tutkimus paikan päällä ja lainatoiminta)

Museon näytemateriaalin on oltava käytettävissä myös ulkomaisille tutkijoille. Tämä varmistetaan postittamalla pyydetyt näytteet kansainvälisen herbariotunnuksen omaavalle instituutiolle tai poikkeustapauksissa suoraan luotettavaksi tunnetulle, useimmiten jossakin tutkimuslaitoksessa tai sen yhteydessä työskentelevälle tutkijalle. Näytteiden lainattavuuden periaate kattaa lähes koko maailman herbarioverkoston. Vain muutama herbario maailmassa noudattaa periaatetta, että tutkijan on henkilökohtaisesti saavuttava paikalle näytettä tutkimaan. Tämän periaatteen yleistyminen olisi katastrofaalista taksonomiselle tutkimukselle.

Yliopisto on sitoutunut lainatoiminnan postikuluihin. Tällä hetkellä Biologian laitos vastaa postikuluista, jotka siis vaihtelevat huomattavasti vuositasolla.

Ulkoa tulevan lainapyynnön käsittelee aina museon tieteellinen henkilökunta. Lainoihin sisällytetään aina sekä TUR että TUR-A –näytteet. Åbo Akademin materiaalin siteerausohjeet tutkimuksissa postitetaan lainan tai lainadokumenttien mukana. Lainadokumentit lähetetään erillisenä kirjeenä. Näin vastaanottavan museon tieteellinen henkilökunta voi nopeammin reagoida mahdollisiin katoamis- tai viivästystapauksiin. Lainatun aineiston mukana lähetetään yksi kopio. Varsinkin sieninäytteissä kotimaisten näytteiden mukana voi olla maamme yhtenäiskoordinaattiruudukko sekä käänös ekologistiedoista, mikäli etiketti on suomenkielinen.

Lainojen kokonaisuuden hallinnasta ja kirjaamisesta vastaa vastuuamanuenssi. Museonhoitaja vastaa sekä sienilainojen kirjanpidosta että Vainion herbaarion koko lainatoiminnasta. Molempiin amanuenssuureihin liittyy vastuu lainatoiminnoista tietyissä osakokoelmissa. Toisesta museosta lainattaessa tutkijan lainapyynnön yksiselitteisyyden tarkistaa museonhoitaja tai amanuenssit, jotka myös allekirjoittavat pyynnön. Sähköpostina lähetettävät pyynnot tulee aina printata osaksi kirjallista lainadokumentointia.

Tyyppinäytteitä sisältävät lainat lähetetään aina kirjattuna. Mikäli vastaanottava herbario tätä edellyttää, on sen lainamateriaali tarvittaessa palautettava vakuutettuna. **Lainojen lähettäminen joulusesongin aikaan ei ole sallittua.**

Vainion herbaarion niukat tyyppinäytteet tarkistaa ennen lähettämistä museonhoitaja. Todella niukat näytteet leimataan erillisellä ”Oligotype” leimalla ja näytteeseen liitetään erityistä varovaisuutta ”vaativa” dokumentti, jonka allekirjoittajana tulee olla vastaanottavan instituutin johtaja, ei itse tutkija. Dokumentissa viitataan myös asiaan liittyvään artikkeliin (Taxon 43: 441-443). Oligotyppejä ei lähetetä ilman tarkkaa ennakkoselvitystä maisteritutkintoon (MSc.) liittyviin tai harrastajapohjaisiin tutkimustarkoituksiin.

Tyyppinäytteitä sisältäviin lainoihin lisätään aineiston mukaan näkyvä kieltö näytteiden kemiallisesta tuhoistorjunnasta.

Mikäli vastaanottava instituutti (herbaario tai laitos) on tuntematon tai sijaitsee sellaisessa maassa jonka postilaitos ei ole luotettava, tekee aineiston lähettämispäätöksen aina museonhoitaja. Näin toimitaan myös jos vastaanottajana on yksityinen tutkija kotiosoitteessaan.

Omille ja Biologian laitoksen tutkijoille materiaalia voidaan myöntää lyhytaikaisesti ns. työhuonelainaksi ilman raskasta dokumentointia. Tähän tarvitaan tieteellisen henkilökunnan lupa. Museon sisäinen materiaalin käytettävyyden on omaehtoista ja vapaata kun on varmistettu, että henkilö on joko perehtynyt - tai perehdytetty henkilökunnan toimesta - kasvimuseon kokoelmarakenteeseen ja käytäntöihin näytteiden käsittelyssä.

Koska kokoelma on tieteellinen, vaatii sen käyttö opetustarkoitukseen aina museonhoitajan hyväksynnän.

Kokoelman käyttö paikan päällä tutkimustarkoituksiin vaatii ao. tutkijalta lyhyen perehdytyksen kokoelman järjestykseen ja sen sallittuihin käyttötapoihin. Perehdytyksen antaa joko museonhoitaja tai ao. kokoelmanosan vastuuammanuenssi.

D. Kokoelman säilyvyys

Museossa käytettävät tekniset materiaalit on valittava pitkäaikaista säilyttämistä silmälläpitäen. Näytteiden kuori-, arkki- ja laatikkomateriaalit sekä käytetyt liimat, liimakkeet ja langat on valittu pitkäaikaisten kokemusten perusteella mm. yhteistyössä Ateneumin taidekonservattoreiden kanssa. Heikkotasoisia kiinnitystapoja tai liian happamia papereita ei ole lupa käyttää. Näin varmistetaan sekä itse näytteen että sen oheistietojen säilyminen vuosisatoja. Tarvittaessa esimerkiksi putkilokasvit irrotetaan uudelleen kiinnitettäväksi liian happopitoisilta, vanhoilta arkeilta. Näytteet on tarkoitettu säilyviksi lähes rajattomasti. Tutkimusaineistoja lukuun ottamatta kaikki näytemateriaali on kuivattua, eikä erillistä nestekokoelmaa enää voida ylläpitää.

Olosuhteet ajanmukaisessa herbaariorakennuksessa ovat hyvät. Näytteet eivät pääse kastumaan. Sprinklerien puuttuminen on harkittu yksityiskohta yllä olevaan liittyen. Paloturvallisuus on hyvä modernien kompaktorivaunujen ansiosta ja tulipalon riskiä on pienennetty kieltämällä kiinteän liekin käyttö kokoelmatiloissa. Tilojen ahtaus ei vielä ole aiheuttanut tarvetta sijoittaa näytteitä liian tiiviisti; väljä sijoittelu parantaa kokoelman säilyvyyttä ja käytettävyyttä.

Tuholaistorjunta perustuu sekä ennaltaehkäisyyn (= esim. sieninäytteiden sijoittaminen salpapusseihin, palautuneiden lainojen pakastaminen) että kokoelmaa ”kiertävän” kahden viikon pakastusjakson käyttöön. Kemiallista torjuntaa ei käytetä. Yllättäviin ”epidemioihin” on varauduttu yli 300 litran säiliöpakastimella (LT2).

Tyyppinäytteitä ei ole erotettu kokoelmasta omaksi erilliskokoelmaksi koska muuta kompaktoriyhlystää turvallisempi säilytysmuoto ei ole resurssoitavissa. Esimerkiksi Vainion erilliskokoelma sisältää tuhansia tyyppinäytteitä. Museon ainoaan täysin paloturvalliseen erityiskaappiin on siirretty Vainion henkilökohtainen kirjasto pääkirjaston Suomi –kokoelmasta. Tyyppimateriaalin tulee (Vainion kokoelman ulkopuolisessa kokoelmanosassa) aina olla sijoitettuna erityisen punareunaiseen tyyppikuoreen.

E. Kokoelman käyttöaste

Tietokantoihin liittyvän resurssipulan vuoksi ei tarkkaa lukua museon näytteiden käyttöasteesta kunakin hetkenä voi saada. Museosta lähteneiden ja vielä tutkittavina olevien lainojen määrä on useita satoja. Museoon tulleiden, lähinnä oman henkilökunnan ja tutkimusryhmien käyttöön tulleiden lainojen määrä on hieman pienempi. Osa aineiston käytöstä tapahtuu ilman lainatoimintaa kokoelmaa paikan päällä käyttävien tutkijoiden ja harrastajien kautta.

F. Näytteisiin perustuva julkaisuutuotos

Noin vuodesta 2000 alkaen museoon on kerätty tiedot niistä kansainvälisistä julkaisuista, jotka täysin tai osin perustuvat Kasvimuseon näytteisiin tai tutkimustoimintaan. Kotimaisen tutkimuksen seuranta on vähäisempää koska miltei jokainen kotimaassa julkaistu taksonominen tai floristinen tutkimus liittyy jollakin tavalla kasvimuseon kokoelmiin.

6. Näytteiden tekninen käsittely ennen kokoelmaan vientiä

Putkilokasvien kokoelmamateriaali on pääosin prässättyny kuivamateriaalia. Kokoelma sisältää jonkin verran mm. prässäämättömiä juurakoita, jotka on varustettu samalla näytenumerolla kuin itse kasvikin. Näytteet kiinnitetään happamuudeltaan neutraalille, vakiokokoiselle arkille joka on käytössä kaikissa suomalaisissa kasvimuseoissa. Kiinnitykseen käytetään paksumpien osien kohdalla puuvillalankaneulosta ja muissa osissa ikkunateippiimaketta. Mikäli aineistoa on yhtä arkillista enemmän, kiinnitetään toinen arkillinen vain mikäli toinen tai molemmat seuraavista edellytyksistä toteutuvat:

- jokin kasvin tärkeä osa tai ominaisuus ei ilmene ensimmäisellä arkilla
- lisäarkki tai -arkit selventävät kyseisen näytteen vaihtelua

Muissa kokoelmanosissa näytteet sijoitetaan joko pehmustettuihin kuoriin (pääosa sienistä, jäkälät) tai pehmustamattomiin kuoriin (sammalet, levät, mikrosienet). Arvokkaimmissa näytteissä käytetään laatikointia. Tilatarpeen minimoimiseksi näytteet prässätään kevyesti. Sieninäytteet sijoitetaan salpapusseihin. Näytteet leimataan ennen kokoelmaan liittämistä juoksevilla numeroinnilla joka leimauskirjanpitoon vietyinä kertoo kokoelmanosan kasvun.

Näytteen etikettitietojen laatuvaatiimuksiin liittyy ehdottomasti paikkatieto numeerisessa muodossa. Näytteiden yhtenäiskoordinaattien hakemista varten museossa on käytössä GPS –laite, Ammatillaisen Karttapaikka –ohjelmalienssi sekä koko maan kattava 1:50 000 (peruskartan pienennys) kartta-aineisto sekä keruualueiden painopistealueilla 1:20 000 peruskartat koordinaattien jälkikäteen selvittämistä varten.

Palautuneiden sieni- ja putkilokasvinäytteiden kokoelmaan vienti edellyttää 14 vrk:n pakastamista. Muita ryhmiä ei automaattisesti pakasteta. Mahdolliset määrityslaput kiinnitetään. Mikäli kyseessä on jo tiedostoitunut putkilokasvinäyte, tulee määritystieto kirjata tietokantaan ennen kokoelmaan laittoa. Tiedostointileimassa (arkilla) täytetään uuden tiedostoinnin päivämäärä vanhan alle. Lähitulevaisuudessa TUR voi itse korjata Luonnontieteellisen Keskusmuseon Kastikka – tietokannassa olevia näytetietojaan. Myös tällöin arkilla olevaan leimaan merkitään muutospäivämäärä.

Kasvinäytteiden tiedot tallennetaan museon omaan tietokantaan, josta ne siis siirretään Luonnontieteellisen Keskusmuseon Kastikka –tietokantaan. Kaikissa tallennettavissa kotimaisissa näytteissä on mukana numeerinen paikkatieto, joka joudutaan etsimään kaikkiin 1970-lukua vanhempiin näytteisiin. Tallennus koskee tällä hetkellä lähinnä kotimaista putkilokasvikokoelmaa. Åbo Akademin kokoelmasta tallennetaan myös pohjoismaisia näytteitä.

7. Åbo Akademin kokoelmat

Yliopistojen välisen sopimuksen (27.9.2000) mukaisesti Akademin kokoelmat ovat edelleen Stiftelsen för Åbo Akademin omistuksessa mutta ne sijoitetaan Turun yliopiston Kasvimuseon kokoelmaan noudattaen sen kokoelmajärjestystä. Kaikki näytteet tiedostoidaan ja merkitään TUR-A –tunnuksella. Näytteiden kunnostamisesta, tiedostoinnista, niiden järjestyksestä ja lainatoiminnasta vastaa Kasvimuseon museonhoitaja apunaan Akademin tähän osoittama tekninen projektihenkilökunta. Åbo Akademin puolelta kokoelmasta vastaa FD Johanna Mattila Biotieteiden laitokselta.

8. Talous ja hankinnat

Museon taloudesta vastaa museonhoitaja. Ulkopuolisen rahoituksen hankkimisesta vastaa tieteellinen henkilökunta. Hankinnoista vastaa suurimmaksi osin museonhoitaja.

9. Kirjasto

Suurimmasta osasta kirjastohankinnoista vastaa museonhoitaja, joka myös ylläpitää entisen Systemaattis-ekologisen kasvitieteen osaston kirjallisuusvaihtoa. Museonhoitaja ylläpitää kaksoiskappaleiden vaihtoa myös Luonnontieteellisen Keskusmuseon ja Suomen Sieniseurain kanssa. Kaikki kirjastoon sijoitettava aineisto eripainoksista lähtien kortistoidaan museon omaan kortistoon ja valtaosa hankinnoista ja vaihdosta luetteloidaan myös pääkirjaston tietokantoihin.

10. Laitteet ja huolto

Museonhoitaja vastaa museon laitteista, niiden huollosta sekä inventoinnista.